

A Koltai Család

Ez a kép, azt hiszem, a fiam, Karcsi érettségije után készült, tehát 1964-es lehet.

Karcsi ide járt a közelbe iskolába, aztán az István Gimnáziumba. S onnan ment a műszaki egyetemre. A fiam nincs megmetélve [lásd: körülmetélés]. Mert a férjem azt mondta, hogy nem, holott ők nagyon zsidók voltak. Mi nem csináltunk abból titkot, hogy mi zsidók voltunk. Ebben a családban az nem lehetett titok. Biztosan hallott a Karcsi zsidózást az iskolában, és csodálkozott. De nem éreztük mi ki a gyereknél ezt. Zsidó ünnepeket nem tartottunk. De karácsonyfát sosem állítottunk. A Karcsinak se hiányzott ez, nem kérte tőlem soha. Én mindig elmentem a zsinagógába, de csak a nagyünnepeken. Ez nem volt probléma. Gondolom, hogy tudtak róla [a szakszervezetben]. De nem tudom. Én nem tudok róla, hogy ezért félni kellett volna. Amikor lehetett, vittem magammal a Karcsit. Pista nem járt. Karcsit érdekli a zsidó vallás, most is érdekli, de nem annyira, mint a gyerekeit. Ők túllépték a szülőket. Karcsi nem jár el a zsinagógába.

A Karcsi baráti köre nem annyira vegyes. Inkább zsidók voltak a barátai. Az Éva, a felesége zsidó. Nekem számított volna, de azt mondtam, hogy akit ő választott, azt elfogadom. Mert én még abban a világban éltem, és nagyobb volt a kötődésem a dolgokhoz, mint a Karcsinak. Mert a Karcsi már olyan világban élt, ahol őneki szabad volt ilyennek lenni vagy olyannak. Éva nagyon ügyes nő, szimpatikus, okos nő. Egykorúak a Karcsival. Éva vegyész-mérnök, de külkeresként dolgozik.